

je za užívání této nemovitosti sjednáno protiplnění ve formě peněžitého nájemného, považováno za pronájem nemovitosti osvobozený ve smyslu této směrnice, přičemž skutečnost, že takové poskytnutí je ve vnitrostátní právní úpravě daně z příjmů považováno za naturální plnění plynoucí z postavení příjemců plnění, které mají jakožto statutární orgán či na základě pracovního poměru, není v tomto ohledu rozhodná.

- 2) Článek 6 odst. 2 první pododstavec písm. a) a čl. 13 část B písm. b) směrnice 77/388 ve znění la směrnice 95/7 musí být vykládány v tom smyslu, že to, zda poskytnutí celé nemovitosti či její části, která je součástí aktiv podniku, k dispozici jejím jednatelům, členům představenstva či společníkům přímo souvisí s provozováním podniku, je v takové situaci, jako je situace dotčená ve věci v původním řízení, irelevantní pro účely určení toho, zda je toto poskytnutí osvobozeno od DPH v souladu s druhým z těchto ustanovení.

(¹) Úř. věst. C 211, 16.7.2011.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 18. července 2013 — Evropská komise v. Dánské království

(Věc C-261/11) (¹)

(„Nesplnění povinnosti státem — Svoboda usazování — Článek 49 SFEU — Článek 31 Dohody o EHP — Omezení — Daňové právní předpisy — Převod aktiv do jiného členského státu — Okamžité zdanění nerealizovaných zisků“)

(2013/C 260/07)

Jednací jazyk: dánština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: R. Lyal a N. Fenger, zmocněnci)

Žalované: Dánské království (zástupci: C. Vang a V. Pasternak Jørgensen, zmocněnci)

Vedlejší účastníci podporující žalované: Spolková republika Německo (zástupci: K. Petersen a T. Henze, zmocněnci), Španělské království (zástupce: A. Rubio González, zmocněnec), Nizozemské království (zástupci: C. Schillemans a C. Wissels, jakož i J. Langer, zmocněnci), Portugalská republika (zástupce: L. Inez Fernandes, zmocněnec), Finská republika (zástupce: M. Pere, zmocněnec), Švédské království (zástupci: A. Falk a U. Persson, zmocněnci)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem — Porušení článku 49 SFEU a článku 31 EHP — Daňová ustanovení, která upravují bezpro-

střední zdanění společností při převodu jejich aktiv do jiného členského státu, ale nestanoví rovnocenné zdanění pro převody aktiv na vnitrostátním území

Výrok

- 1) Dánské království tím, že přijalo a ponechalo v platnosti čl. 8 odst. 4 zákona o zdanění akciových společností aj. (lovbekendtgørelse nr. 1376 om indkomstbeskatning af aktieselskaber m.v.) ze dne 7. prosince 2010 o okamžitém zdanění příjmů akciových společností, a tím daňový režim upravující bezprostřední zdanění nerealizovaných zisků souvisejících s převodem aktiv společnosti usazené v Dánsku do jiného členského státu Evropské unie nebo třetího státu, který je smluvní stranou Dohody o Evropském hospodářském prostoru ze dne 2. května 1992, nespĺnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z článku 49 SFEU a článku 31 této dohody.
- 2) Dánskému království se ukládá náhrada nákladů řízení.
- 3) Spolková republika Německo, Španělské království, Nizozemské království, Portugalská republika, Finská republika a Švédské království ponosou vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 238, 13.8.2011

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 18. července 2013 — Evropská komise v. Polská republika

(Věc C-313/11) (¹)

(„Nesplnění povinnosti státem — Nařízení (ES) č. 1829/2003 — Krmiva — Geneticky modifikovaná krmiva — Výroba, uvádění na trh nebo používání — Vnitrostátní zákaz, který dosud nevstoupil v platnost“)

(2013/C 260/08)

Jednací jazyk: polština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: D. Bianchi a A. Szymkowska, zmocněnci)

Žalovaná: Polská republika (zástupce: M. Szpunar, zmocněnec)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem — Porušení čl. 16 odst. 5, článků 19, 20 a 34 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1829/2003 ze dne 22. září 2003 o geneticky modifikovaných potravinách a krmivech (Úř. věst. L 268, s. 1) — Vnitrostátní právní úprava zakazující veškerou výrobu, uvádění na trh nebo používání geneticky modifikovaných krmiv